

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Cb/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200215
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719200215.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu SG Equipment Finance Czech Republic s.r.o. so sídlom námestí Junkových 2772/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 610 61 344, zastúpeného Mgr. Michalom Chuchútom, LL.M., advokátom so sídlom námestí A. XXXX/X, B., XXX XX C. X proti žalovaným 1/ SIXING spol. s r.o. so sídlom Námestie A. Hlinku 25/30, 017 01 Považská Bystrica, IČO 00 652 539, zastúpený JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, 2/ D. E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom 017 21 Dolný Lieskov 40, 3/ D. G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX C. H., zastúpený JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, 4/ D. G. I., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C. H., zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. ROJKO s.r.o. so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, IČO 47 251 794 o zaplatenie 23 112,02 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný 1/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1 723,81 € a úroky z omeškania 0,05% denne zo sumy 1.723,81 od 23.7.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu voči žalovanému 1/ vo zvyšku z a m i e t a .

Žalovaný 1/ m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 1/ trovy konania v rozsahu 85,08% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 2/ z a m i e t a .

Žalovaný 2/ m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 3/ z a m i e t a .

Žalovaný 3/ m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 3/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 4/ z a m i e t a .

Žalovaný 4/ m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 4/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania,

o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ spoločne a nerozdielne (č.l. 410) zaplatiť žalobcovi 150 980,52 €, úroky z omeškania 0,05% denne zo sumy 148 864,94 € od 23.7.2013 do zaplatenia a trovy konania. Zo žaloby vyplýva, že žalovaných 150 980,52 € je súčtom rôznych súm, o ktorých žalobca tvrdí, že má na ne nárok titulom „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01719/07“, „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01732/07“, „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01734/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05079/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05082/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05083/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05084/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05088/07“ a „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05089/07“. Pokiaľ ide o nároky zo zmluvy o finančnom leasingu č. 01732/07, žalobca tvrdil, že:

- ako leasingový prenajímateľ dňa 15.11.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ zmluvu o finančnom leasingu s tým, že súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky
- vstupná cena predmetu leasingu bola 74 900 € s tým, že leasingová zmluva bola uzatvorená na dobu určitú – 48 mesiacov

- presná výška leasingových splátok bola určená v splátkovom kalendári tak, že prvá mimoriadna splátka bola 4 456,55 € a výška ďalších splátok bola 1 973,14 €

- žalovaný 1/ predmet leasingu prevzal, čo potvrdil podpisom preberacieho protokolu

- na leasingovej zmluve žalovaní D. A. H., D. E. F., D. G. B. a D. G. I. urobili ručiteľské vyhlásenia

- žalovaný 1/ v priebehu trvania leasingovej zmluvy prestal platiť leasingové splátky a leasingová zmluva bola preto zo strany žalobcu predčasne ukončená písomnou výpoveďou

- ku dňu výpovede žalovaný 1/ v súvislosti so zmluvou č. 01732/07 dlhoval 58 821,07 € (3 946,28 € + 107,49 € + 54 767,30 €)

- žalobcovi sa podarilo predmet leasingu opätovne zobchodovať, po čom žalobca od horeuvedených 58 821,07 € odčítal výťažok z rekercializácie vo výške 32 120 € a nespotrebovaný úrok 1 460,27 €, od tejto čiastky žalobca ešte odčítal platby prijaté po dátume uskutočnenia konečného vyúčtovania 2 080,63 €

- v súvislosti so zmluvou o finančnom leasingu č. 01732/07 vznikli aj náklady 210,63 €, 664,55 € a 1 049,81 € a celkový nedoplatok je teda 25 085,16 €

- dňa 27.8.2010 vyzval žalovaného 1/ k úhrade

- D. A. H., D. E. F., D. G. B. a D. G. I. vyzval k úhrade listom zo dňa 12.7.2013 (č.l. 1)

- v iných konaniach, ktoré žalobca viedol proti iným subjektom (napr. OS BA III sp.zn. 22Cb/144/08), súdy vyhodnotili ručiteľský záväzok ako platný

- ručením je možné zabezpečiť aj záväzok, ktorý má vzniknúť v budúcnosti

- pokiaľ ide o námietku premlčania, leasingové zmluvy neobsahujú termín splatnosti záväzku z titulu predčasného ukončenia zmluvy, a tak je treba vychádzať z § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom žalobca vyzval žalovaných k plneniu v roku 2010, resp. 2013 (č.l. 564)

- podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka začne plynúť premlčacia doba až po uplynutí primeranej doby po vyzvaní dlžníka na splnenie záväzku vo vzťahu k ručiteľovi, pričom žalovaní 2/, 3/, 4/ boli vyzvaní na plnenie v roku 2013. Žalobca pritom nemohol ručiteľov vyzvať na plnenie záväzku skôr, ako bola známa výška záväzkov po predaji predmetu leasingu (č.l. 714).

- prevzatie ručiteľské záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý je možné charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou, ale ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozičnej sféry každého z manželov, pričom tento úkon nezakladá druhému manželovi žiadne práva a povinnosti, na čom nič nemení ani § 147 Občianskeho zákonníka

- základnou podmienkou aplikácie § 145 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí, a preto úvahy o tom, či k právnemu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela, sú bezpredmetné

- za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom BSM alebo k výkonu jeho správy (č.l. 783)

- medzi prípadom posudzovaným v náleze č. I. ÚS 26/2010 a prejednávanou vecou je zásadný rozdiel v tom, že žalobca nepodpisoval s ručiteľmi notárske zápisnice, v ktorých by títo súhlasili s ich vykonateľnosťou

- manželky žalovaných 2/, 3/ a 4/ nenapadli neplatnosť právnych úkonov ručenia
- Ústavný súd SR uviedol, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu a je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti v súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov
- Ústavný súd SR tiež skonštatoval, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí sa nepovažuje ručiteľský záväzok jedného z manželov a že pri nezmenenej právnej úprave BSM sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné (č.l. 795)
- podľa § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka je veriteľ oprávnený, ale nie povinný požadovať plnenie od dlžníka a formulácia tohto ustanovenia potom nebráni veriteľovi, aby plnenie požadoval neskôr. Až touto neskoršou výzvou dochádza k záväznému stanoveniu termínu splatnosti, od ktorého začína plynúť premlčacia doba.
- za výzvu k plneniu, od ktorej sa odvíja povinnosť dlžníka platiť, možno považovať i podanie žaloby
- z § 340a ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že musí dôjsť k právnomu úkonu, ktorým je faktúra alebo iná výzva podobnej povahy, pričom však takou výzvou nie je výpoveď zmluvy. Premlčacia doba teda nemohla plynúť od výpovede leasingovej zmluvy.
- žalovaný 1/ poukazoval čiastočné úhrady odlišené iba variabilným symbolom a v konaní teda nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ uhrádzal konkrétne leasingové splátky
- táto procesná obrana žalovaného 1/ tak neobstojí aj vzhľadom k tomu, že jeho úhrady sa nerovnali presne jednotlivým splátkam, ktoré boli práve tými čiastkovými plneniami zmieňovanými v rozhodnutí č.k. 10Cmo/606/98 (č.l. 874).

2. Žalobca ako dôkaz označil zmluvu o leasingu, všeobecné podmienky, prílohu č. 1 zmluvy, dodatok, preberací protokol, splátkový kalendár, výpoveď zmluvy, doručenkú k výpovedi, upomienky, kúpnu zmluvu, konečné vyúčtovanie leasingovej zmluvy, výzvy adresované ručiteľom, vyúčtovania odmietn znalcov, faktúry za parkovné, predpisy k úhrade poisťného, vyčíslenia úrokov z omeškania, sadzobníky poplatkov, výpisy z účtu, plné moci a navrhol vylúčiť žalovaných 2/, 3/ a 4/.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.

4. Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/ uviedli, že:

- ručiteľský záväzok na samotných zmluvách je neplatný z dôvodu neurčitosti, nakoľko z formulácie ručiteľského záväzku nie je zrejmý rozsah prebraného záväzku, ktorý vtedy ani neexistoval
- žalovaní 2/, 3/ a 4/ nemôžu ručiť najmä za parkovné, náklady na znalecké posudky a havarijné poistenie, nakoľko tieto položky nemožno podradiť pod rovnaký titul ako neuhradené splátky leasingu
- pri zmluve č. 01732/07 uplynula premlčacia doba vo vzťahu k žalovanému 1/ dňa 11.2.2013 a právo veriteľa voči žalovaným 2/ - 4/ sa premlčalo dňa 11.2.2013, a preto žalovaní vznášajú námietku premlčania (č.l. 428)
- premlčacia doba začala plynúť momentom ukončenia leasingových zmlúv výpoveďou, kedy vznikla povinnosť vrátiť si vzájomné plnenia
- leasingové zmluvy sú neplatné aj pre nedostatok formy a aj z dôvodu, že zmluvy pri označení prenajímateľa neobsahujú osoby, ktoré konajú v jeho mene. Zmluvy sú zo strany žalobcu podpísané istými osobami, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať pochybnosti. Na leasingových zmluvách absentuje akékoľvek označenie ich funkcie, resp. identifikácia vzťahu podpísaných osôb voči žalobcovi. Podpisy sú naviac nečitateľné. Nedostatok podpisu spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy (č.l. 714).
- leasingové zmluvy za žalobcu podpísali isté osoby, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať dôvodné pochybnosti, nakoľko v zmluvách chýba označenie funkcie podpísaných osôb. Podpisy sú naviac nečitateľné, čo znemožňuje ich konkretizáciu a spôsobuje neurčitosť zmluvy. Ak niektoré osoby možno špecifikovať menom a priezviskom (napr. A. J., F. H. a G. K.), takéto osoby nefigurujú v Obchodnom registri ani ako prokuristi a ani ako vedúci organizačnej zložky.
- podpis predstavuje pojmovú náležitosť písomnej formy prejavu a nedostatok podpisu konajúcej osoby spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy (viď rozsudok NS SR č.k. 6Sžf/25/2011)
- pokiaľ právna úprava poskytuje možnosť za právnickú osobu konať aj iným osobám, požiadavka obvyklosti kladie dôraz na nevyhnutnosť predložiť podklady, ktoré by preukázali obvyklosť pracovného zaradenia, resp. obvyklosť úkonov, ku ktorým pri činnosti osôb dochádza

- žalovaní 1/ a 4/ poukázali aj na rozhodnutie NS ČR č. R 25/1998, v zmysle ktorého ak za niektorú zmluvnú stranu uzaviera zmluvu zástupca, podľa § 31 ods. 1 OZ musí zo zmluvy vyplývať, že tento právny úkon robí ako zástupca (č.l. 722)
- v náleze č. I. ÚS 26/2010 Ústavný súd vyslovil právny názor, že konanie osoby pristupujúcej k záväzku, kedy sa táto ako spoločník spoločnosti a jej konateľ zaviazal, že za spoločnosť splní jej dlh, sa môže považovať za neplatný právny úkon
- podľa názoru Ústavného súdu SR do úvahy prichádza aj absolútna neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, ak sa spoločník stane dlžníkom popri spoločnosti, pričom cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM (č.l. 793)
- žalobca sám navrhol písomnú formu leasingovej zmluvy, pričom takúto formu nedodrжал práve on
- leasingová zmluva je zmluvou o kúpe prenajatej veci, ktorá musí byť obligatórne dojednaná v písomnej forme
- podľa dôvodovej správy k § 489 sa má táto právna úprava vzťahovať aj na prípady označené pojmom leasing
- pokiaľ žalovaní 1/ po výpovedí zmlúv plnili žalobcovi, tomuto plnili záväzky z pôvodných zmlúv, ako by tieto nezakli, a na strane žalobcu tak mohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie
- v žiadnom prípade však nemôže ísť o konkludentné uznanie celého dlhu voči žalobcovi, keďže žalovaný 1/ plnil bez existencie právneho dôvodu (č.l. 883).

5. Žalovaní ako prostriedky procesnej obrany použili skutkové tvrdenia uvedené v odseku 4, predložili prehlásenie D. I. (č.l. 815) a navrhli výsluch L. B., E. F., žalovaných 2/ - 4/ a osôb, ktoré podpísali leasingové zmluvy za žalobcu (č.l. 793pv).

6. Súd posúdil skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný 1/ podpísal leasingovú zmluvu a že prevzal ťahač tak, že tieto tvrdenia boli medzi stranami nesporné.

7. Súd považuje za preukázané (výsluchom Ing. Miroslava Straussa), že v predmetnom čase žalovaný 1/ rozvíjal podnikanie v oblasti automobilovej dopravy, pričom vozidlá prioritne bral od spoločnosti MAN Slovakia. MAN Slovakia mal financovanie zabezpečené prostredníctvom spoločnosti SG EQUIPMENT. Po stretnutí v priestoroch spoločnosti MAN Slovakia mu pán J. do Považskej Bystrice doniesol pripravené a podpísané zmluvy. Tieto zmluvy v tom čase už boli opatrené podpismi zo strany žalobcu. Žalovaný 3/ potvrdil, že žalovaný 1/ prevzal do užívania všetky vozidlá a návěsy, ktoré boli predmetom leasingových zmlúv a poukázal na to, že on nebol vopred upozornený na to, že na leasingových zmluvách budú aj ručiteľské vyhlásenia a že skutočnosť, či by ručiteľské vyhlásenie podpísal, by musel konzultovať so svojou manželkou.

Súd považuje za preukázané (výsluchom D. G. I.) aj to, že v predmetnom období dochádzalo k rozširovaniu činnosti žalovaného 1/, pričom žalovaný 1/ bral ťahače prednostne od spoločnosti MAN a návěsy od spoločnosti SCHMITZ. Financovanie vozidiel bolo zabezpečované prostredníctvom žalobcu. Rokovaniami so žalobcom a so spoločnosťami MAN a SCHMITZ bol poverený Ing. Miroslav Strauss. D. G. I. a ostatní spoločníci tieto leasingové zmluvy podpísali v Považskej Bystrici. D. I. uviedol, že on je ženatý od roku 2002 a jeho manželka nedala súhlas na podpis zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania. D. I. uviedol, že predmetné zmluvy mu neboli predložené vopred na pripomienkovanie, pričom on nežiadal, aby mohol predmetné zmluvy pripomienkovať predtým, ako ich podpíše.

Súd považuje za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ dňa 15.11.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ (t.j. so spoločnosťou SIXING, s.r.o.) zmluvu o finančnom leasingu č. 01732/07. Na základe tejto zmluvy vzniklo žalovanému 1/ oprávnenie užívať po dobu trvania leasingu ťahač MAN TGA 18.480 4x2 BLS s tým, že mimoriadna leasingová splátka bola stanovená na 4 456,55 € s DPH, leasingové splátky boli stanovené na 1 973,14 € a zostatková predajná cena bola stanovená na 59,50 € bez DPH. Na listine s leasingovou zmluvou je uvedený aj text „Preberáme týmto v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka celkové ručenie za záväzky nájomcu vyplývajúce z tejto zmluvy“; pod týmto textom sú vlastnoručné podpisy žalovaných 2/, 3/, 4/. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky pre finančný leasing, žiadosť žalovaného 1/ obsahujúca jeho záväzky súvisiace s financovaním projektu Európskou investičnou bankou.

Súd považuje za preukázané aj to, že horeuvedenú zmluvu za žalobcu podpísal A. J. a F. H., že žalobca dňa 15.1.2007 udelil A. J. plnú moc, aby spoločne s jedným vedúcim organizačnej zložky alebo spoločne s jedným prokuristom alebo spoločne s pani M. alebo spoločne s pánom K. zastupoval navrhovateľa

vo všetkých záležitostiach súvisiacich s predmetom podnikania, okrem iného aj v rozsahu leasingovej činnosti a že žalobca dňa 29.6.2007 udelil F. H. plnú moc, aby spoločne s prokuristom alebo spoločne s ďalším splnomocneným zastupovala žalobcu vo všetkých záležitostiach súvisiacich s predmetom podnikania, okrem iného aj v rozsahu leasingovej činnosti (č.l. 766 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že A. J. bol v novembri 2007 zamestnancom žalobcu (č.l. 773).

Súd považuje za preukázané aj to, že vo Všeobecných obchodných podmienkach pre finančný leasing sa žalovaný 1/ zaviazal, že ak bude v omeškaní so splátkou nájomného alebo inými platbami, hlavne s platbou zostatkovej predajnej ceny, je povinný uhradiť prenajímateľovi úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy brutto denne + poplatok podľa aktuálneho sadzobníku navrhovateľa. Žalobca sa so žalovaným 1/ dohodol aj na tom, že pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu nájomca uhradí prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH. Vo Všeobecných obchodných podmienkach pre finančný leasing sa strany dohodli aj na tom, že prenajímateľ má ďalej preúčtovať na nájomcu dodatočne vzniknuté náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, akými sú najmä poisťné, náklady na zabezpečenie predmetu leasingu a opravy.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ od spoločnosti MAN-ÚŽITKOVÉ VOZIDLÁ s.r.o. dňa 16.11.2007 prevzal ťahač MAN TGA 18.480 4x2 BLS s výrobným číslom WMAH06ZZ48M494801 (č.l. 50 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 16.11.2007 vystavil splátkový kalendár, podľa ktorého mal žalovaný 1/ zaplatiť sumu 4 456,55 € (dňa 16.11.2007) a 48 leasingových splátok po 1 973,14 €/mesačne.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 4.2.2009 vypovedal leasingovú zmluvu č. 01732/07 z dôvodu neuhradenia leasingových splátok s tým, že žalovanému 1/ bola táto výpoveď doručená dňa 11.2.2009.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca prostredníctvom makléra RENOMIA, a.s. poistil v poisťovni Kooperativa, a.s. vozidlo MAN TGA, evidenčné číslo C. a že poisťné bolo 74 € v septembri 2009, 74 € v októbri 2009, 74 € v novembri 2009 a 74 € v decembri 2009 (č.l. 333, 340, 346, 352 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca prostredníctvom makléra RENOMIA, a.s. poistil v poisťovni Kooperativa, a.s. vozidlo MAN TGA, evidenčné číslo C. a že poisťné bolo 74 € v januári 2010, 74 € vo februári 2010 a 74 € v marci 2010 (č.l. 357, 364, 370 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca prostredníctvom makléra RENOMIA, a.s. poistil v poisťovni Kooperativa, a.s. vozidlo MAN TGA, evidenčné číslo C. a že poisťné bolo 37 € v apríli 2010 (č.l. 376 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca horeuvedené poisťné zaplatil (č.l. 757 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť CCV Slovakia s.r.o. dňa 6.3.2009 vyfakturovala žalobcovi 91,63 € za znalecký posudok, ktorého predmetom bol ťahač MAN TGA, evidenčné číslo C. (č.l. 189 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca zaplatil spoločnosti CCV Slovakia s.r.o. za tento znalecký posudok dňa 12.3.2009 (č.l. 191 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť Expert group, s.r.o. dňa 26.4.2010 vyfakturovala žalobcovi 119 € za znalecký posudok, ktorého predmetom bol ťahač MAN TGA, evidenčné číslo C. (č.l. 234 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca za predmetné znalecké posudky spoločnosti Expert group, s.r.o. zaplatil vyfakturované sumy (č.l. 235 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť PEMA vyfakturovala žalobcovi za parkovanie vozidla MAN, evidenčné číslo C. parkovné 110,08 € za október 2009, 132,09 € za november 2009, 136,49 € za december 2009, 173,38 € za január 2010, 156,60 € za február 2010, 173,38 € za marec 2010, 167,79 € za apríl 2010 (č.l. 200, 203, 206, 220, 223, 230, 237).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca predmetné parkovné spoločnosti PEMA, s.r.o. zaplatil dňa 14.12.2009 a neskôr.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 16.4.2010 uzatvoril kúpnu zmluvu, ktorou spoločnosť Impuls Leasing predal automobil MAN s výrobným číslom WMAH06ZZ48M494801 za 32 102 € bez DPH (č.l. 150 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 27.8.2010 vypracoval konečné vyúčtovanie zmluvy o finančnom leasingu č. 01732/07, v zmysle ktorého žalovaný 1/ dlhoval žalobcovi splátky 3 946,28 €, úroky z omeškania 107,49 €, budúce leasingové splátky 54 767,30 €, poisťné 664,55 €, znalečné 210,63 € a parkovné 1 049,81 € s tým, že po zohľadnení predajnej ceny 32 120 € bol ku dňu 27.8.2010 nedoplatok vo výške 25 085,16 € (č.l. 161 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ dňa 18.1.2011 zaplatil žalobcovi sumu 1 973,14 € s tým, že ako variabilný symbol uviedol „0000173207“ (č.l. 801 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca listami zo dňa 12.7.2013 vyzval A. H., G. I., G. B. a E. F., každého na zaplatenie sumy 150 980,52 € titulom ručenia a že vozidlo financované na základe zmluvy o finančnom leasingu č. 01732/07 malo evidenčné číslo C. (č.l. 180 – 187 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015). Súd považuje (výsluchom svedkyne E. F.) za preukázané aj to, že žalovaný 2/ a jeho manželka E. F. v roku 2007 vlastnili rodinný dom v Dolnom Lieskove a nemali auto a ani úspory. Ich BSM bolo zrušené v decembri 2010. Žalovaný 2/ nemal v roku 2007 taký majetok, ktorý by nepatril do BSM (č.l. 825).

Súd považuje za preukázané aj to, že BSM žalovaného 2/ a jeho manželky E. F. bolo za trvania manželstva zrušené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8C/196/2010-12 zo dňa 8.12.2010.

Súd považuje (výsluchom svedkyne L. B.) za preukázané aj to, že žalovaný 3/ a jeho manželka L. B. v roku 2007 vlastnili 3-izbový byt v hodnote okolo 50 000 € a mali hypotéku 74 686,31 € na stavbu domu. V roku 2007 BSM ešte nebolo zrušené. V roku 2007 žalovaný 3/ nemal žiadny majetok, ktorý by patril výlučne jemu (č.l. 825 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že G. I. nemal motorové vozidlo, ani nehnuteľnosť a že ešte aj v roku 2014 býval u svojich rodičov (č.l. 544, 558).

Súd považuje za preukázané aj to, že manželka žalovaného 4/ - D. I. počas manželstva so žalovaným 4/ nedala súhlas na podpis ručenia (č.l. 815).

8. Súd vykonal listinné dôkazy uvedené v odsekoch 2 a 5 a z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd týmto listinným dôkazom uveril, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť. Súd uveril aj výsluchom svedkov, nakoľko v konaní nevyšlo najavo nič, čo by spochybnilo ich hodnovernosť.

9. Súd ďalšie dôkazy nevykonal, nakoľko stany ďalšie dôkazy nenavrhl .

10. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa článku 4.5 tretej vety Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing nájomca je povinný platiť dohodnuté leasingové splátky včas a v plnej výške podľa splátkového kalendára .

Podľa článku 8.2 Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing ak bude nájomca v omeškaní so splátkou nájomného alebo inými platbami, hlavne s platbou zostatkovej predajnej ceny, je povinný uhradiť prenajímateľovi úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy brutto denne + poplatok podľa aktuálneho sadzovníku navrhovateľa.

Podľa článku 9.2 Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu je nájomca povinný uhradiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH.

Podľa článku 9.3 veta druhá Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing prenajímateľ má ďalej právo preúčtovať na nájomcu dodatočne vzniknuté náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, akými sú najmä poisťné, náklady na zabezpečenie predmetu leasingu a opravy.

Podľa § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahraďiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

11. Na úvod tejto časti odôvodnenia je potrebné pripomenúť, že pokiaľ žalobca žiadal, aby mu žalovaný sumu zaplatil okrem žalovaných 1/ - 4/ aj D. A. H., tento zomrel dňa XX.X.XXXX a súd vo vzťahu k tomuto žalovanému konanie zastavil (č.l. 398).

12. Ďalej sa žiada uviesť aj to, že pokiaľ sa ide o nároky zo zmlúv č. 01719/07, č. XXXXX/XX, N. XXXXX/XX, N. XXXXX/XX, N. XXXXX/XX, N. XXXXX/XX, N. XXXXX/XX, N. XXXXX/XX, tieto sú po vylúčení predmetom samostatných konaní.

13. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca dňa 15.11.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ platnú zmluvu o finančnom leasingu č. 01732/07; na rube predmetnej zmluvy sa pritom nachádza text „Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing“.

Pokiaľ žalovaní tvrdili, že leasingová zmluva je neplatná z dôvodu, že zmluvy sú zo strany žalobcu podpísané osobami, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať pochybnosti, nakoľko na zmluvách abscentuje akékoľvek označenie ich funkcie, resp. identifikácia vzťahu podpísaných osôb voči žalobcovi, súd sa s týmto názorom nestotožnil. Zo žiadneho ustanovenia zákona totiž nevyplýva, že v zmluve má byť uvedené meno a priezvisko osoby, ktorá koná za právnickú osobu, resp. jej vzťah k tejto právnickej osobe (viď tiež uznesenie NS ČR sp.zn. 29Odo/695/2006). Posúdenie, či osoba, ktorá v mene právnickej osoby právny úkon urobila, bola na to oprávnená, totiž nie je otázkou dodržania písomnej formy úkonu, ale otázkou, či je právnická osoba takým úkonom viazaná (viď uznesenie NS ČR sp.zn. 32Odo/940/2006). Podpísanie zmluvy inou osobou, akou je osoba označená ako zmluvná strana, totiž nie je sankcionované absolútnou neplatnosťou zmluvy, ale tým, že podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka je z konania prípadne zaviazaná osoba, ktorá zmluvu fyzicky podpísala – a aj to iba v prípade, ak ten, za koho sa konalo, úkon dodatočne neschválil. Je pritom zrejmé, že žalobca sa cítil viazaný konaním A. J., F. H., G. K. a ďalších svojich zamestnancov, nakoľko žalobca na základe zmlúv podpísanými týmito fyzickými osobami zakúpil (určite nie lacné) ťahače a návesy a tieto poskytol žalovanému 1/. Aj zo správania žalobcu po podpise zmlúv je zrejmé, že fyzické osoby, ktoré zmluvy podpísali, boli oprávnené konať za žalobcu.

Pre úplnosť sa žiada uviesť poukázať na to, že z odseku 61 odôvodnenia uznesenia KS v Trenčíne sp.zn. 16Cob/118/17 vyplýva, že odvolací súd nezistil dôvody na odklon od horeuvedených záverov.

14. Na základe horeuvedej zmluvy a VOP žalovanému 1/ najmä vzniklo právo na to, aby po dobu trvania leasingu užíval ťahač návesov MAN TGA 18.480 4x2BLS (článok 1.2 VOP) a povinnosť, aby žalobcovi zaplatil mimoriadnu leasingovú splátku 4 456,55 € a 48 leasingových splátok po 1 973,14 € (č.l. 51). Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že žalovaný 1/ svoju právnu povinnosť platiť mesačné splátky dodržal iba čiastočne – a to tak, že zaplatil iba 15 týchto splátok po 1 973,14 €.

Ku dňu výpovede zmluvy žalovaný 1/ konkrétne zaplatil prvých 13 splátok (t.j. splátky splatné do 20.11.2008).

Priamo zo žaloby ale vyplýva aj to, že žalovaný 1/ zaplatil aj splátku splatnú 20.12.2008. Sám žalobca totiž v odseku IV. žaloby uvádza, že „U leasingové smlouvy číslo 01732/07 od pohľadávky 58 851,07 € odečtel platby prijaté po datu výpovedi ve výši celkem 2 080,63 €“. Suma 2 080,63 € je pritom zjavne súčtom súm uvedených vo výpovedi leasingovej zmluvy 1 973,14 € + 107,49 €. Samotné tvrdenie žalobcu teda preukazuje, že splátka 1 973,14 € bola zaplatená.

Z vykonaného dokazovania vyplýva aj to, že žalovaný okrem horeuvedených 14 splátok zaplatil aj splátku splatnú 20.1.2009 - a to dňa 18.1.2011. V súvislosti s touto úhradou treba uviesť, že vzhľadom na výšku zaplatenej sumy – t.j. 1 973,14 €, čo je práve mesačná leasingová splátka dohodnutá práve v zmluve č. 01732/07 a vzhľadom na variabilný symbol zadany pri tejto platbe je zrejmé, že žalovaný 1/ mal v úmysle splniť práve sumu označenú vo výpovedi ako „dlžná čiastka“ (a nie že mal v úmysle zaplatiť položku „dlžné úroky z omeškania“, resp. položku „zostatková hodnota“, resp. „33 budúcich splátok“). Vzhľadom na to, že leasingové splátky zmienené vo výpovedi leasingovej zmluvy 2 x 1 973,14 € boli zaplatené už pred podaním žaloby, súd žalobu v tejto časti zamietol.

Ak by však aj tieto splátky neboli zaplatené, žalobu by vo vzťahu k nim bolo potrebné zamietnuť aj z toho dôvodu, že žalovaný 1/ vzniesol dôvodnú námietku premlčania (č.l. 428).

Pokiaľ totiž ide o splátky č. 15 a č. XX, tieto boli splatné 20.12.2008, resp. 20.1.2009. Žalobcovi teda objektívne vznikla ohľadne tejto splátky možnosť podať žalobu na súd už 21.12.2008, resp. 21.1.2009. Premlčacia doba teda začala plynúť 21.1.2009 a uplynula 21.1.2013. Žalobca však žalobu, ktorou sa domáha okrem iného aj zaplataenia týchto splátok, podal až 29.7.2013. Žaloba bola teda zjavne podaná až po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby a podľa § 388 ObZ tak už súd nemohol právo priznať.

Pokiaľ žalobca tvrdil, že suma 3 946,28 € sa stala splatnou až potom, ako žalobca vyzval žalovaného 1/ k plneniu – čo bolo v roku 2010 (č.l. 564, 714), § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka neposúva začiatok premlčacej doby až na moment požiadania o poskytnutie plnenia. Treba si totiž uvedomiť, že predmetné ustanovenie sa aplikuje iba vtedy, ak zmluva neurčuje čas plnenia. Pokiaľ však ide o leasingové splátky po 1 973,14 €, zmluva určovala čas, kedy mal žalovaný 1/ tieto splátky zaplatiť a teda aplikácia § 340 ods.

2 Obchodného zákonníka na túto situáciu nie je možná (viď tiež odseky 50 a 51 odôvodnenia uznesenia sp.zn. 16Cob/118/2017).

Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný 1/ čiastočným plnením uznal záväzok a že teda začala plynúť nová štvorročná premlčacia doba, v súvislosti so zmluvou č. 01732/07 žalobca uskutočnil platbu 2 080,63 € (čo sú zjavne sumy 1 973,14 € a 107,49 € uvedené vo výpovedi zmluvy – č.l. 53) a 1 973,14 € (viď č.l. 801). Aby však čiastočné plnenie malo účinky uznania zvyšku dlhu, je potrebné, aby z okolností tohto čiastočného plnenia bolo možné usúdiť, že dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Podľa názoru súdu však v konaní nebolo preukázané, že tieto tri platby možno bez pochybností považovať za konkludentné uznanie celého zvyšku peňažného záväzku (viď tiež záver odseku 55 odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu sp.zn. 16Cob/118/2017).

Pre úplnosť súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ žalovaný 1/ zaplatil:

- 1 973,14 €, z výšky zaplatenej sumy je zrejmé, že tento mal úmysel uznať iba sumu 1 973,14 €, ktorá je uvedená vo výpovedi zmluvy s popisom „dlžná čiastka k 20.12.2008“

- 107,49 €, z výšky zaplatenej sumy je zrejmé, že tento mal úmysel uznať iba sumu 107,49 €, ktorá je uvedená vo výpovedi zmluvy s popisom „dlžné úroky z omeškania“

- 1 973,14 €, z výšky zaplatenej sumy je zrejmé, že tento mal úmysel uznať iba sumu 1 973,14 €, ktorá je uvedená vo výpovedi zmluvy s popisom „dlžná čiastka k 20.1.2009“.

Z platieb v takýchto sumách však nemožno vyvodiť, že ich zaplatením chcel žalovaný uznať aj sumy 50 € (zostatková hodnota bez DPH) a 54 717,30 € (33 budúcich leasingových splátok).

15. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že v článku 9.2 VOP pre finančný leasing je uvedené, že „Pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu je nájomca povinný uhradiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH“.

Pokiaľ ide o súlad či nesúlad horeuvedenej dohody o zmluvnej pokute s dobrými mravmi, treba si uvedomiť, že leasingová spoločnosť nekupuje predmet leasingu preto, aby ho niekedy (t.j. potom, ako ho prestane používať leasingový nájomca) reálne užívala, ale kupuje ho preto, aby ho užíval iba leasingový nájomca. LS pritom kupuje vec nie podľa svojich želaní, ale podľa individuálnych želaní klienta. Teda ak má klient záujem o ťahač MAN, leasingová spoločnosť ho kúpi, hoci samotná leasingová spoločnosť takéto zariadenie nepotrebuje. Ak však prípadne dôjde k predčasnému ukončeniu LZ a predmet leasingu sa vráti do držby LS, leasingová spoločnosť bude mať k dispozícii PL - v danom prípade ťahač MAN, hoci leasingová spoločnosť takéto zariadenie nikdy nechcela nadobudnúť do svojho vlastníctva. Vzhľadom na túto príčinnú súvislosť medzi chcením žalovaného 1/ a zakúpením ťahača (ak by sa totiž žalovaný 1/ neobrátil na žalobcu s tým, že chce ťahač, žalobca by toto zariadenie nikdy nekúpil) nie je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa leasingová spoločnosť snaží (napr. formou zmluvnej pokuty) právne ošetriť, aby sa jej vrátila celá obstarávací cena predmetu leasingu.

Hoci zmluvná pokuta smerujúca k tomu, aby sa leasingovej spoločnosti vrátili všetky vynaložené prostriedky nie je v rozpore s dobrými mravmi a teda môže byť platná, v súdnej veci súd dospel k záveru, že dohoda o zmluvnej pokute je neplatná.

Z § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že zmluvná pokuta musí byť dojednaná vždy písomne. Absencia písomnej formy dohody o zmluvnej pokute má za následok neplatnosť takejto dohody. Pokiaľ je ale dohoda o zmluvnej pokute obsiahnutá v prílohe, aby bolo táto dohoda o zmluvnej pokute platná, musí byť podpísaná zmluvnými stranami. V danom prípade všeobecné obchodné podmienky nie sú podpísané zmluvnými stranami a dohoda o zmluvnej pokute v nich obsiahnutá je teda neplatná (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Cob/443/2015) a žalobca nemá nárok na zmluvnú pokutu v uplatnenej výške 54 767,30 €.

Horeuvedená dohoda o zmluvnej pokute je absolútne neplatná nielen pre porušenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale aj z dôvodu, že táto dohoda je v rozpore s § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odsek 1 totiž vyžaduje, aby v dohode bola jednoznačne vyšpecifikovaná zmluvná povinnosť, pre prípad porušenia ktorej sa pokuta dojednáva. V danom prípade je však vznik povinnosti zaplatiť pokutu viazaná na prípad „predčasného zrušenia leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu“. Vznik zmluvnej pokuty ale nie je možné viazať na zánik záväzku a v zmysle ustálenej súdnej praxe je takáto dohoda o zmluvnej pokute neplatná (viď napr. rozsudok NS ČR sp.zn. 23Cdo/2575/2010).

Vzhľadom na neplatnosť dohody o zmluvnej pokute súd preto dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na sumu 54 767,30 € (33 leasingových splátok bez DPH po 1 658,10 € + zostatková predajná cena 50 €). V súvislosti so zmluvnou pokutou sa žiada uviesť, že k porušeniu povinnosti platiť leasingové splátky včas (čo by pri korektnom naformulovaní dohody o zmluvnej pokute pravdepodobne bola povinnosť

zabezpečená zmluvnou pokutou) došlo 20.12.2008 a 20.1.2009 – t.j. pred vypovedaním leasingovej zmluvy (k čomu došlo 11.2.2009). Ak by teda dohoda o zmluvnej pokute bola platná, bol by splnený obligatórny predpoklad vzniku povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu.

Ak by však aj dohoda o zmluvnej pokute bola platná, žalobu by vo vzťahu k nim bolo potrebné zamietnuť aj z toho dôvodu, že žalovaný 1/ vzniesol dôvodnú námietku premlčania (č.l. 428). Podľa názoru krajského súdu je totiž nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty zodpovednostným nárokom a vzniká ako dôsledok porušenia zmluvnej povinnosti (odsek 53), a teda začiatok plynutia premlčacej doby treba posúdiť podľa § 393 ods. 3 Obchodného zákonníka (odsek 69 odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu v tejto veci). K porušeniu povinnosti došlo dňa 20.12.2008, resp. 20.1.2009 a premlčacia doba teda uplynula 20.1.2013. Žalobca však žalobu, ktorou sa domáha okrem iného aj zaplatenia zmluvnej pokuty podal až 29.7.2013. Žaloba bola teda zjavne podaná až po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby a podľa § 388 ObZ tak už súd nemohol právo priznať.

16. Pokiaľ sa žalobca domáhal sumy 644,55 € titulom poistného, Krajský súd v Trenčíne v odseku 54 odôvodnenia uznesenia sp.zn. 16Cob/118/17 vyslovil právny názor, že po zrušení zmluvy zanikli práva a povinnosti strán zo zmluvy.

To teda znamená, že pokiaľ VOP upravujú právo preúčtovať náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingu, toto právo žalobcu vyplývajúce zo zmluvy po zrušení zmluvy zaniklo.

V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť leasingové. Pretože toto porušenie právnej povinnosti viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 555 € (žalovaný v súvislosti s vozidlom evidenčné číslo C. uhradil aj poistné 7 x 74 € plus 37 € - č.l. 333,340, 346, 352, 357, 364, 370, 376), súd žalobcovi túto sumu priznal titulom náhrady škody.

Horeuvedená škoda pritom nie je premlčaná – žalobca sa o tejto škode dozvedel najskôr 9. novembra 2009 (t.j. v deň, keď mal uhradiť prvú faktúru za poistné – viď č.l. 331) a žaloba bola teda podaná v rámci lehoty ustanovenej v § 398 Obchodného zákonníka – t.j. pred uplynutím 4 rokov od novembra 2009. Pokiaľ žalobca žiadal titulom refundácie poistného sumu 664,55 €, súd dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na 109,55 € - úhrada poistného žalobcom v sume 109,55 € totiž preukázaná nebola.

17. Pokiaľ ide o znalečné, súd považuje za potrebné uviesť, že zmluva ani VOP neobsahujú žiadne také ustanovenie, ktoré by zakladalo povinnosť na náhradu znalečného. V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť lízingové splátky. Pretože toto porušenie právnej povinnosti viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 119 € (viď č.l. 234), súd žalobcovi túto sumu priznal titulom náhrady škody.

Príčinná súvislosť medzi týmto znížením majetku žalobcu a medzi porušením povinnosti žalovaného 1/ je nepochybná – ak by totiž žalovaný 1/ svoju povinnosť plnil, k vypovedaniu zmluvy by nedošlo a nebolo by ani potrebné speňažovať predmet lízingu.

Pokiaľ ide o znalečné 91,63 € (č.l. 189), žalobca sa o tejto škode dozvedel v marci 2009 a súd vzhľadom na námietku premlčania žalobu v tejto časti zamietol. Ohľadom tejto sumy totiž bolo možné podať žalobu už v marci 2009 a je teda zrejmé, že táto bola podaná až po uplynutí premlčacej doby.

18. Pokiaľ ide o parkovné, súd považuje za potrebné uviesť, že zmluva ani VOP neobsahujú žiadne také ustanovenie, ktoré by zakladalo povinnosť na náhradu parkovného. V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť lízingové splátky. Pretože toto porušenie právnej povinnosti viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 110,08 € (č.l. 200), 132,09 € (č.l. 203), 136,49 € (č.l. 206), 173,38 € (č.l. 220), 156,60 € (č.l. 223), 173,38 € (č.l. 230), 167,79 € (č.l. 237), súd žalobcovi sumu 1049,81 € priznal titulom náhrady škody.

Príčinná súvislosť medzi týmto znížením majetku žalobcu a medzi porušením povinnosti žalovaného 1/ je nepochybná – ak by totiž žalovaný 1/ svoju povinnosť plnil, k vypovedaniu zmluvy by nedošlo a nebolo by ani potrebné, aby žalobca platil prevádzkovateľovi parkoviska za to, že na parkovisku môže odstaviť ťahač.

Horeuvedená škoda pritom nie je premlčaná – žalobca sa o tejto škode dozvedel najskôr 14. decembra 2009 (t.j. v deň, keď uhradil prvú faktúru za parkovné – viď č.l. 201) a žaloba bola podaná v rámci lehoty ustanovenej v § 398 Obchodného zákonníka – t.j. pred uplynutím 4 rokov od decembra 2009.

19. Pretože žalovaný 1/ bol v omeškaní so zaplatením leasingových splátok, žalobcovi patria aj vyčíslené úroky z omeškania v nepopretej sume 107,49 €. Týchto 107,49 € však žalovaný 1/ už žalobcovi zaplatil

(v odseku IV. žaloby sa uvádza, že „U leasingové smlouvy číslo 01732/07 od pohľadávky 58 851,07 € odečetl platby prijaté po datu výpovedi ve výši celkem 2 080,63 €“ - suma 2 080,63 € je pritom zjavne súčtom súm uvedených vo výpovedi leasingovej zmluvy 1 973,14 € + 107,49 € a samotné tvrdenie žalobcu teda preukazuje, že úroky z omeškania 107,49 € zaplatené boli) a súd preto žalobu v tejto časti zamietol.

Ak by však aj suma 107,49 € zaplatená nebola, vzhľadom na námietku premlčania by bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť. Povinnosť platiť úroky z omeškania totiž vzniká jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba (viď rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/157/2009, NS ČR sp.zn. 33Cdo/3029/2011). Opačný výklad - teda že povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká samostatne v každom dni trvania omeškania, by poprel zmysel premlčania, nakoľko v prípade nezaplatenia istiny by úroky mohli prirastať počas desiatok rokov a dlžník by tak bol donucovaný zaplatiť istinu, aby zabránil tomu, že na úrokoch z omeškania zaplatí mnohonásobok istiny. V danom prípade boli splátky č. 12 až č. 16 splatné od 20.9.2008 do 20.1.2009 a premlčacia doba začala plynúť od 20.9.2008 do 20.1.2009 a uplynula najneskôr 20.1.2013 – teda pred podaním žaloby.

20. Z horeuvedeného teda vyplýva, že žalobca má nárok na 119 € titulom náhrady škody vzniknutej zaplatením znalečného, na 555 € titulom náhrady škody vzniknutej zaplatením poisťného a 1 049,81 € titulom náhrady škody vzniknutej zaplatením parkovného, t.j. spolu 1 723,81 €.

Vo zvyšku však súd žalobu zamietol – a to z dôvodu uhradenia lízingových splátok ešte pred podaním žaloby, pre premlčanie sumy 54 767,30 € a pre nepreukázanie, že žalobcovi sa majetok znížil aj o 109,55 € v súvislosti zo zaplatením poisťného.

21. Pretože žalovaný 1/ je v omeškaní zo zaplatením sumy 1 723,81 €, súd ho zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške dojednanej vo všeobecných podmienkach. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že § 369 Obchodného zákonníka nevyžaduje písomnú formu dohody o výške úrokov z omeškania a teda ustanovenie článku 8.2 všeobecných podmienok je platné.

22. Žalobcovi súd z uplatnených 23 112,02 € priznal iba 1 723,81 € a je teda zrejmé, že žalovaný mal úspech 92,54% a neúspech 7,46% a súd mu preto podľa § 255 ods. 2 C.s.p. priznal náhradu trov konania v rozsahu 85,08%.

23. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že na listine s leasingovou zmluvou je uvedený aj text „Preberáme týmto v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka celkové ručenie za záväzky nájomcu vyplývajúce z tejto zmluvy“, pričom pod týmto textom sú vlastnoručné podpisy žalovaných 2/, 3/, 4/. Pokiaľ ide o ručenie spoločníkov a konateľov spoločností s ručením obmedzeným, z nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010 vyplýva, že:

- pokiaľ najvyšší súd dospel k záveru, že zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá len jedným z manželov nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí a že teda aplikácia § 145 Občianskeho zákonníka na pristúpenie k dlhu je vylúčená (názory najvyššieho súdu sú citované v odseku 13 takýto názor odôvodnenia nálezu), tak takýto záver je podľa názoru ústavného súdu extrémne nespravodlivý a zasahujúci do práv garantovaných ústavou (viď odsek 16 odôvodnenia nálezu)

- ústavný súd v súvislosti so zmluvou o pristúpení k dlhu poukázal na to, že i keď táto dohoda zaväzuje len manžela, nesporne sa javí, že účinky tohto právneho úkonu sa môžu prejaviť aj vo sfére spoločných vecí manželov (odsek 18 odôvodnenia nálezu) a že teda pri interpretácii pojmu „spoločná vec manželov“ musia všeobecné súdy zohľadniť aj možné právne účinky úkonu vo sfére spoločných vecí (odsek 19 odôvodnenia nálezu). Podľa názoru ústavného súdu by sa dohoda o pristúpení k dlhu netýkala spoločných vecí iba vtedy, ak by manžel mal mimo BSM taký majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie veriteľa (odsek 19 odôvodnenia nálezu). Podľa názoru ústavného súdu je v prípade, ak manžel nemá relevantný majetok mimo masy BSM potom potrebné, aby všeobecné súd skúmali, či ide alebo nejde o bežnú vec a či bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela na takýto právny úkon a teda či je daný úkon relatívne neplatný (odsek 20 odôvodnenia nálezu).

- v odseku 21 odôvodnenia svojho nálezu ústavný súd dokonca uviedol, že pojmovým znakom spoločnosti s ručením obmedzeným je obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky a oddelenie záväzkov spoločníka a spoločnosti. Podnikateľské riziko teda zaťažuje spoločnosť a teda javí sa ako odporujúce dobrým mravom, keď spoločník bez súhlasu svojej manželky sa stane spoločným dlžníkom popri spoločnosti, pričom cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky

z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť, ani pristupujúci dlžník nie sú reálne schopní záväzok splniť a nemajú vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.

O tom, že súdna prax rešpektuje názory vyjadrené v horeuvedenom náleze svedčí aj rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/1322/2015, v ktorom súdnom konaní sa riešila otázka neplatnosti ručiteľského vyhlásenia so záverom, že odvolací súd nevidel dôvod odkloniť sa od právneho názoru vysloveného Ústavným súdom SR v citovanom rozhodnutí.

Vzhľadom na horeuvedený právny názor ústavného súdu (t.j. že odporuje dobrým mravom, keď spoločník bez súhlasu svojej manželky sa stane spoločným dlžníkom popri spoločnosti, čo znamená absolútnu neplatnosť právneho úkonu) je aj pre rozhodnutie v súdnej veci relevantné, či žalovaní 2/, 3/ a 4/ mali v čase podpísania ručiteľského vyhlásenia vo svojom výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.

Pretože v konaní nebolo preukázané, že žalovaní 2/, 3/ a 4/ v roku 2007 mali nejaký majetok vo svojom výlučnom vlastníctve (výsluch svedkýň F. a B. preukázal, že žalovaní 2/ a 3/ nemali žiadny majetok mimo BSM; vyjadrenie ODI a MsÚ Považská Bystrica zasa preukazuje, že žalovaný 4/ nemal v roku 2014 vôbec žiadny relevantný majetok, pričom žalovaný 4/ v roku 2014 býval u rodičov – ak však bol žalovaný nemajetný v roku 2014, sotva bol majetný v roku 2007), je zrejmé, že v čase urobenia ručiteľského vyhlásenia sa predpokladalo, že ručiteľský záväzok by bol prípadne exekučne uspokojovaný predajom vecí patriacich do BSM. Urobenie ručiteľského záväzku za týchto okolností je však podľa názoru súdu právnym úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a teda absolútne neplatný (viď aj nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010). Vzhľadom na túto absolútnu neplatnosť ručiteľského vyhlásenia súd žalobu vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 4/ zamietol.

Pokiaľ ide o uznesenie ústavného súdu č.k. I. ÚS 311/2016-16, z odôvodnenia tohto uznesenia nevyplýva, že by ústavný súd prehodnotil svoje názory vyslovené v náleze ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010. Treba si totiž uvedomiť, že v rozsudku sp.zn. 8Co/368/2015-157 (ktorý rozsudok bol napadnutý ústavnou sťažnosťou vedenou pod sp.zn. I. ÚS 31/2016) išlo o diametrálne odlišnú skutkovú situáciu. V konaní sp.zn. I. ÚS 31/2016 išlo totiž o riešenie otázky (ne)platnosti vyhlásenia o uznaní dlhu, ktorý dlh vznikol manželovi tým, že tento na seba nechal postúpiť pohľadávky voči tretej osobe, za čo sa zaviazal zaplatiť odplatu vo výške nominálnej hodnoty postúpených pohľadávok. Inak povedané – manžel v súdnej veci síce mal zaplatiť určitú sumu, ale tento zároveň nadobudol aktívum prevyšujúce sumu, ktorú mal zaplatiť. Manžel v súdnej veci teda mal platiť, ale zároveň malo byť platené aj jemu. Naproti tomu vo veci posudzovanej v konaní sp.zn. I. ÚS 26/2010 je ten zásadný rozdiel, že manžel urobil taký úkon, v dôsledku ktorého sa jeho majetok bezprostredne nezvýšil, pričom navyše hrozilo, že sa zníži nielen jeho majetok, ale aj majetok jeho manželky.

24. Žalovaní 2/, 3/ a 4/ mali vo veci plný úspech a súd im preto podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak žalovaný nebude plniť povinnosť v rozhodnutí mu uloženú, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.